

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/1578**z dnia 18 września 2017 r.****zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1194/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/476 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie środków, które Unia może podjąć po przyjęciu przez Organ Rozstrzygania Sporów WTO sprawozdania dotyczącego zagadnień antydumpingowych i antysubsydyjnych ⁽¹⁾ („rozporządzenie upoważniające WTO”), w szczególności jego art. 1 i 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych”) ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji.

2. SPRAWOZDANIA PRZYJĘTE PRZEZ ORGAN ROZSTRZYGANIA SPORÓW WTO

- (2) W dniu 26 października 2016 r. Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu („WTO”) przyjął sprawozdanie Organu Apelacyjnego ⁽³⁾ oraz sprawozdanie zespołu orzekającego ⁽⁴⁾, zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego („sprawozdania”), w sporze Unia Europejska – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel z Argentyny (WT/DS473/15). Organ Rozstrzygania Sporów stwierdził, że sprawozdanie zespołu orzekającego należy czytać w powiązaniu ze sprawozdaniem Organu Apelacyjnego. W sprawozdaniu Organu Apelacyjnego stwierdzono między innymi, że Unia Europejska działała w sposób niezgodny z:

- art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego WTO („Porozumienie antydumpingowe”), nie dokonując obliczenia kosztu produkcji produktu objętego dochodzeniem na podstawie dokumentacji przechowywanej przez producentów,
- art. 2.2 Porozumienia antydumpingowego oraz art. VI ust. 1 lit. b) ppkt (ii) GATT 1994, nie stosując kosztu produkcji w Argentynie przy konstruowaniu wartości normalnej biodiesla, oraz
- art. 9.3 Porozumienia antydumpingowego oraz art. VI ust. 2 GATT 1994, nakładając cła antydumpingowe przekraczające margines dumpingu, które powinny zostać ustanowione odpowiednio na mocy art. 2 Porozumienia antydumpingowego oraz art. VI ust. 1 GATT 1994.

- (3) Oprócz tego zespół orzekający stwierdził między innymi, że Unia Europejska działała w sposób niezgodny z:

- art. 3.1 i art. 3.4 Porozumienia antydumpingowego przy badaniu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł krajowy, w zakresie, w jakim badanie odnosi się do mocy produkcyjnych i ich wykorzystania.

- (4) Organ Apelacyjny zalecił Organowi Rozstrzygania Sporów wezwanie Unii Europejskiej, aby zapewniła zgodność swoich środków z Porozumieniem antydumpingowym oraz GATT 1994.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 6.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1194/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji (Dz.U. L 315 z 26.11.2013, s. 2).

⁽³⁾ WT/DS473/AB/R i WT/DS473/AB/R/Add.1.

⁽⁴⁾ WT/DS473/R i WT/DS473/R/Add.1.

3. PROCEDURA

- (5) W dniu 20 grudnia 2016 r., zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia upoważniającego WTO, Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła przegląd („przeгляд”), publikując zawiadomienie ⁽¹⁾ w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* („zawiadomienie o wszczęciu”). Komisja poinformowała strony zainteresowane dochodzenia, które doprowadziło do opracowania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1194/2013 („pierwotne dochodzenie”), o przeglądzie oraz o sposobie, w jaki Komisja zamierzała uwzględnić ustalenia zawarte w sprawozdaniach.
- (6) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia przeglądowego oraz wystąpienia z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (7) Komisja przesłała kwestionariusz dotyczący danych na temat produkcji oraz mocy produkcyjnych przemysłu unijnego do Europejskiej Rady Biodiesla („EBB”) i następnie przeprowadziła wizytację weryfikacyjną w jej siedzibie.

4. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (8) Produktem objętym postępowaniem są monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych lub parafinowe oleje napędowe będące produktem syntezy lub hydorafinacji, o pochodzeniu niekopalnym, w formie czystej lub zawarte w mieszance, pochodzące z Argentyny lub Indonezji, objęte obecnie kodami CN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 i ex 3826 00 90 („produkt objęty postępowaniem”, powszechnie zwany „biodieslem”).
- (9) Sprawozdania nie mają wpływu na ustalenia zawarte w motywach 16–27 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego.

5. ZWERYFIKOWANE USTALENIA DOTYCZĄCE DUMPINGU NA PODSTAWIE SPRAWOZDAŃ

- (10) Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, Komisja dokonała ponownej oceny ostatecznych ustaleń pierwotnego dochodzenia, biorąc pod uwagę zalecenia i orzeczenia Organu Rozstrzygania Sporów. Ponowna ocena opierała się na informacjach zebranych podczas pierwotnego dochodzenia oraz na informacjach otrzymanych przez zainteresowane strony po publikacji zawiadomienia o wszczęciu.
- (11) Pierwotne dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem”). W odniesieniu do parametrów istotnych w kontekście oceny szkody analizowane były dane obejmujące okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (12) Celem niniejszego rozporządzenia jest skorygowanie niespójnych z zasadami WTO aspektów rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych oraz ich dostosowanie do sprawozdań.

5.1. Włączenie Indonezji

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja odniosła się do środków antydumpingowych dotyczących przywozu biodiesla z Indonezji, nałożonych na mocy tego samego rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych. Środki te są obecnie przedmiotem sporu wniesionego przez Indonezję przeciwko UE przed WTO ⁽²⁾ („środki UE dotyczące Indonezji”). W ramach tego sporu Indonezja przedstawiła argumenty zblżone do tych, które zostały przedstawione w sprawozdaniach. Ponieważ wykładnia prawna Organu Apelacyjnego przedstawiona w sprawozdaniach wydaje się istotna również dla dochodzenia dotyczącego Indonezji, Komisja uważała, że środki antydumpingowe nałożone na przywóz biodiesla z Indonezji powinno się również zbadać w kontekście obecnego przeglądu prowadzonego na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO, zwłaszcza że rozporządzenie w sprawie cel ostatecznych zostało uznane za niezgodne z art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego.
- (14) W motywach 12 do 20 dokumentu zawierającego ujawnienie ogólnych ustaleń, Komisja przedstawiła swoją wstępną analizę stosowania wykładni Organu Apelacyjnego dotyczącej art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego w odniesieniu do dochodzenia dotyczącego Indonezji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 476 z 20.12.2016, s. 3. Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w sprawie środków antydumpingowych obowiązujących w odniesieniu do przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, w następstwie zaleceń i ustaleń przyjętych przez Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu w sporze UE – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel (DS473), 2016/C 476/04.

⁽²⁾ Unia Europejska – Środki antydumpingowe dotyczące biodiesla z Indonezji, DS480.

- (15) Po ujawnieniu ustaleń zainteresowane strony przedstawiły uwagi podważające analizę Komisji, kwestionując m.in. możliwość zastosowania wykładni Organu Apelacyjnego, jak również uprawnienia Komisji do działania z urzędu w ramach tej wykładni na podstawie rozporządzenia upoważniającego WTO.
- (16) Ze względu na to, że analiza ta wymaga dodatkowego czasu, Komisja zdecydowała nie kończyć przeglądu dotyczącego Indonezji w tym momencie, lecz kontynuować swoją analizę w świetle otrzymanych uwag. Przegląd wszczęty na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO wciąż trwa i pozostaje otwarty w odniesieniu do Indonezji. Wszystkie zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane w drodze dokumentu zawierającego ujawnienie zweryfikowanych ustaleń z dnia 31 lipca 2017 r. oraz miały możliwość przedstawienia uwag.
- (17) Rząd Indonezji twierdził, że Komisja naruszyła ogólne zasady prawa UE poprzez ujawnienie swojego zamiaru wprowadzenia zmian w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych w odniesieniu do Indonezji, a następnie poprzez odwołanie tego zamiaru, aby kontynuować dochodzenie dotyczące Indonezji.
- (18) Po pierwsze, rząd Indonezji stwierdził, że skutkuje to nierównym i dyskryminacyjnym traktowaniem indonezyjskich producentów eksportujących względem argentyńskich producentów eksportujących, zważywszy że Komisja rzekomo potwierdziła, jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu, że indonezyjski przywóz biodiesla znajduje się w sytuacji podobnej do sytuacji przywozu z Argentyny. W wyniku opóźnienia przeglądu w odniesieniu do Indonezji indonezyjscy producenci eksportujących znaleźli się w znacznie mniej korzystnej sytuacji w porównaniu do eksporterów z Argentyny.
- (19) Po drugie, zważywszy, że Komisja wszczęła przegląd w odniesieniu do przywozu biodiesla zarówno z Argentyny, jak i z Indonezji, indonezyjscy eksporterzy mogli racjonalnie i słusznie oczekiwać zakończenia przeglądu dotyczącego Indonezji w tym samym czasie, co przeglądu dotyczącego Argentyny. Oczekiwanie to zostało dodatkowo spotęgowane przez dokument zawierający ujawnienie początkowych ustaleń, w którym Komisja zaproponowała również zmianę rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych w odniesieniu do Indonezji. W konsekwencji Komisja rzekomo naruszyła zasadę uzasadnionych oczekiwań, zmieniając swoje stanowisko poprzez ujawnienie zweryfikowanych ustaleń.
- (20) Po trzecie, rząd Indonezji stwierdził, że Komisja naruszyła ogólną zasadę dobrej wiary poprzez wyłączenie przywozu z Indonezji z przeglądu na późnym etapie postępowania, mimo że przywóz ten był objęty przeglądem w trakcie całego dochodzenia.
- (21) Na wstępie Komisja przypomniała, że Organ Rozstrzygania Sporów WTO przedstawił już ostateczne ustalenia w sprawie środków UE wobec przywozu biodiesla z Argentyny, podczas gdy spór w sprawie środków antidumpingowych nałożonych na biodiesel z Indonezji jest nadal rozpatrywany przez ten organ. Te ostatnie środki są zatem uważane za niekwestionowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO. Wynika to m.in. z użycia terminu „sprawozdanie” w art. 1 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO w celu opisanego kwestionowanego środka, którym zajmował się i w sprawie którego orzekł Organ Rozstrzygania Sporów WTO.
- (22) Komisja przypomniała również, że na mocy prawa Unii Europejskiej pojęcia „równego traktowania” i „niedyskryminacji” zakazują różnego traktowania podobnych sytuacji, lub takiego samego traktowania różnych sytuacji, bez żadnej uzasadnionej podstawy⁽¹⁾. Do celów wykonania sprawozdań WTO indonezyjscy i argentyńscy producenci eksportujący nie są obiektywnie w tej samej sytuacji: to wykonanie względem dochodzenia w sprawie wyrządzającego szkodę dumpingu spowodowanego przez przywóz produktu objętego postępowaniem z Argentyny nastąpiło na podstawie art. 1 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO i zostało zakończone w drodze niniejszego rozporządzenia, podczas gdy wykonanie względem dochodzenia dotyczącego dumpingu z Indonezji nastąpiło na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO i wciąż jest w toku. Sytuacja dyskryminacyjna może powstać jedynie wtedy, gdy istnieje odmienne z prawnego punktu widzenia traktowanie podmiotów gospodarczych znajdujących się w tej samej sytuacji.
- (23) Jednak od momentu, gdy wszczęto przegląd wykonania ustaleń Organu Rozstrzygania Sporów WTO w odniesieniu do Argentyny i Indonezji w oparciu o różne podstawy prawne, zakończenie przeglądu dotyczącego dochodzenia w sprawie wyrządzającego szkodę dumpingu z Argentyny przed przeglądem dotyczącym dochodzenia w sprawie wyrządzającego szkodę dumpingu z Indonezji nie prowadzi do różnego traktowania porównywalnych sytuacji. Wynika to z tego, że podmioty gospodarcze znajdują się w różnych sytuacjach.

⁽¹⁾ Zob. na przykład opinia rzecznika generalnego Jacobsa przedstawiona w dniu 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-422/02 P *Europe Chemical (Deutschland) GmbH przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2004:277, w pkt 36.

- (24) W konsekwencji, przeciwnie do argumentu podniesionego przez rząd Indonezji, nie następuje naruszenie zasady „równego traktowania” lub „niedyskryminacji” w rozumieniu prawa Unii Europejskiej. W każdym razie, poprzez użycie języka o charakterze permissywnym („może” i „jeżeli uzna to za stosowne”) w art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO, prawodawca UE przyznał Komisji prawo do swobodnego decydowania o wykonaniu zalecenia WTO w odniesieniu do środka niekwestionowanego.
- (25) Jak wspomniano powyżej w motywie 16, Komisja, po przeanalizowaniu uwag otrzymanych po ujawnieniu ustaleń, uznała za stosowne, by nie kończyć dochodzenia przeglądownego w odniesieniu do Indonezji w tym momencie, lecz kontynuować swoją analizę adekwatności tych ustaleń również w odniesieniu do Indonezji w świetle otrzymanych uwag.
- (26) Poza tym Komisja nie może przyjąć argumentu, że dokument zawierający ujawnienie ustaleń wzbudza uzasadnione oczekiwania co do ostatecznego zamknięcia dochodzenia. Przeciwnie, ujawnienie ustaleń ma na celu poinformowanie zainteresowanych stron o wstępnych ustaleniach Komisji i przyznanie im możliwości skutecznego korzystania z ich praw do obrony. Dla Komisji istotą ujawnienia ustaleń jest zatem uwzględnienie argumentów i faktów przedstawionych przez zainteresowane strony.
- (27) Z tego powodu w piśmie przewodnim do wszystkich zainteresowanych stron wyraźnie wskazano, że „to ujawnienie ustaleń nie stoi na przeszkodzie jakiegokolwiek dalszej decyzji, która może zostać podjęta przez Komisję, ale jeżeli decyzja taka będzie oparta na jakichkolwiek innych faktach i okolicznościach, zostaną one ujawnione Państwu przedsiębiorstwom tak szybko, jak to możliwe”. W tym konkretnym przypadku to działanie doprowadziło Komisję do stwierdzenia, że potrzebuje więcej czasu na analizę adekwatności ustaleń Organu Rozstrzygania Sporów WTO w zakresie, w jakim odnoszą się one do Indonezji. Decyzja ta ma charakter przygotowawczy i nie ma koniecznie wpływu na ostateczny wniosek Komisji. Oznacza to ponadto, że Komisja skorzystała z przysługującej jej dużej swobody uznania, przeprowadzając przeglądy, które wszczęto na podstawie rozporządzenia upoważniającego WTO i które są objęte wspólną polityką handlową.
- (28) Zainteresowana strona nie może zatem polegać na ochronie uzasadnionych oczekiwań zanim Komisja nie zamknie bieżącej procedury przeglądu, jeżeli Komisja zdecyduje się na działanie w ramach uprawnień nadanych jej przez prawodawcę Unii ⁽¹⁾. W konsekwencji argument ten musiał również zostać odrzucony.
- (29) Wreszcie, działania w złej wierze nie można wywnioskować z faktu, że zmiana ta nastąpiła po ujawnieniu wstępnego stanowiska Komisji. Rząd Indonezji nie poparł również tego dowodami. Komisja rzetelnie przeprowadziła wszystkie etapy dochodzenia przeglądownego z poszanowaniem pełni praw procesowych wszystkich zainteresowanych stron.
- (30) W związku z tym Komisja odrzuciła zarzuty, iż naruszyła podstawowe zasady zapisane w prawie UE, korzystając ze swobody uznania, by na obecnym etapie przeglądu nie zmieniać środków antydumpingowych w odniesieniu do Indonezji przy poszanowaniu pełni praw procesowych wszystkich zainteresowanych stron.
- (31) Po ujawnieniu zweryfikowanych ustaleń jeden producent eksportujący z Indonezji („Wilmar”) zakwestionował opinię Komisji, zgodnie z którą potrzebuje ona więcej czasu, aby zakończyć przegląd dotyczący Indonezji ze względu na wyraźne ustalenia zawarte w sprawozdaniach WTO. Twierdził on również, że środki wprowadzone wobec Indonezji powinny zostać zmienione. Jego zdaniem Komisja ma prawo na mocy rozporządzenia upoważniającego WTO do zmiany środka niekwestionowanego, a jej uprawnienia do działania z urzędu nie mogą zatem być podważane. Wreszcie Wilmar stwierdził, że jeżeli przedstawienie ustaleń Komisji dotyczących Indonezji byłoby odłożone w czasie, podobna sytuacja powinna mieć zastosowanie wobec ustaleń dotyczących Argentyny. Z jego perspektywy istnieją kwestie prawne poruszone w postępowaniu WTO dotyczącym Indonezji, które mogłyby być również istotne i mieć zastosowanie do środków dotyczących przywozu biodiesla z Argentyny, zwłaszcza w odniesieniu do marży zysku.
- (32) Komisja zgodziła się z Wilmar, że ma co do zasady prawo do dokonywania ustaleń w odniesieniu do środka niekwestionowanego na podstawie art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO. Jednak, jak wyjaśniono w motywie 16 powyżej, Komisja, po zbadaniu otrzymanych uwag, nie uważa za właściwe, aby na tym etapie zakończyć dochodzenie przeglądowne w odniesieniu do Indonezji, poprzez zgodne z prawem wykonanie swoich uprawnień przewidzianych w art. 2 ust. 1 rozporządzenia upoważniającego WTO.

⁽¹⁾ Zob. wyrok z dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 *Nakajima All Precision przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:1991:186, pkt 120. Zob. również ostatnio, opinia rzecznika generalnego Camposa Sáncheza-Bordona z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie C-256/16 *Deichmann*, ECLI:EU:C:2017:580, pkt 49.

- (33) W odniesieniu do twierdzenia Wilmar, zgodnie z którym również przedstawienie ustaleń dotyczących Argentyny powinno zostać odłożone w czasie, Komisja przypominała, że w sprawozdaniach WTO potwierdzono metodykę zastosowaną w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych w celu ustalenia marży zysku. Przedmiotowe kwestie związane z rozpatrywaną sprawą dotyczącą Indonezji nie zostały podniesione w odniesieniu do Argentyny. W każdym przypadku Unia i Argentyna uzgodniły rozsądny termin na wykonanie ustaleń wynikających ze sprawozdań, który powinien być dotrzymany.

5.2. Określenie wartości normalnej oraz obliczenie marginesów dumpingu

- (34) W tej sekcji zostały przedstawione ustalenia pierwotnego dochodzenia, które poddano ponownej ocenie, dotyczące zaleceń i orzeczeń zawartych w sprawozdaniach oraz stanowiących, że Unia Europejska działała w sposób niezgodny z:
- art. 2.2.1.1, nie dokonując obliczenia kosztu produkcji produktu objętego dochodzeniem na podstawie dokumentacji przechowywanej przez producentów,
  - art. 2.2 Porozumienia antydumpingowego oraz art. VI ust. 1 lit. b) ppkt (ii) GATT 1994, nie stosując kosztu produkcji w Argentynie przy konstruowaniu wartości normalnej biodiesla,
  - art. 9.3 Porozumienia antydumpingowego oraz art. VI ust. 2 GATT 1994, nakładając cła antydumpingowe przekraczające margines dumpingu, które powinny zostać ustanowione odpowiednio na mocy art. 2 Porozumienia antydumpingowego oraz art. VI ust. 1 GATT 1994.
- (35) Jak wspomniano w motywie 28 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych, Komisja ustaliła, że wartość normalną należało skonstruować, ponieważ sprzedaży krajowej nie uznano za odbywającą się w zwykłym obrocie handlowym. Ustalenie to nie zostało zakwestionowane, a zatem pozostaje ważne.
- (36) W motywach 29–34 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych Komisja ustaliła, że różnice w podatkach wywozowych nałożonych przez Argentynę na główne surowce (olej sojowy i nasiona soi w Argentynie) oraz tych nałożonych na produkt końcowy (biodiesel) spowodowały obniżenie cen krajowych w Argentynie, w związku z czym należy to uwzględnić przy określaniu wartości normalnej.
- (37) W rezultacie przy konstruowaniu wartości normalnej Komisja zastąpiła koszty głównych surowców wykazane w dokumentacji księgowej producentów eksportujących cenami referencyjnymi opublikowanymi przez właściwe organy państw, których dotyczy postępowanie.
- (38) Ponadto Komisja oparła swoje wnioski ustalone w ramach pierwotnego dochodzenia na interpretacji, zgodnie z którą art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego pozwala organowi prowadzącemu dochodzenie na odmówienie wykorzystania dokumentacji księgowej producentów eksportujących, jeśli organ ten uzna, że rzeczona dokumentacja jest albo (i) niezgodna z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości, albo (ii) nie odzwierciedla właściwie kosztów związanych z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem (motyw 42 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych).
- (39) Zarówno zespół orzekający, jak i Organ Apelacyjny podzielają opinię, zgodnie z którą ustalenie przez Komisję, że ceny krajowe nasion soi w Argentynie były niższe od cen międzynarodowych z uwagi na argentyński system podatków wywozowych, samo w sobie nie było wystarczającą podstawą do stwierdzenia, iż dokumentacja księgowa producentów nie odzwierciedlała właściwie kosztów nasion soi związanych z produkcją i sprzedażą biodiesla, lub do nieuwzględnienia odpowiednich kosztów w tej dokumentacji przy określaniu wartości normalnej biodiesla.
- (40) Na podstawie sprawozdań Komisja ponownie obliczyła wartość normalną dla producentów eksportujących w Argentynie. Metoda użyta do tych ponownych obliczeń była identyczna z metodą objaśnioną w motywach 40–49 (w przypadku Argentyny) rozporządzenia Komisji (UE) nr 490/2013⁽¹⁾.
- (41) Z przyczyn wyjaśnionych w motywie 45 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych sprzedaży krajowej nie uznano za odbywającą się w zwykłym obrocie handlowym, a normalną wartość produktu podobnego musiano skonstruować zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego, dodając do skorygowanych kosztów produkcji przedsiębiorstwa w okresie objętym dochodzeniem poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i rozsądną marżę zysku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 490/2013 z dnia 27 maja 2013 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) (Dz.U. L 141 z 28.5.2013, s. 6).

- (42) Jak wyjaśniono w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja uznała, że kwoty zysku nie można opierać na faktycznych danych przedsiębiorstw objętych próbą w Argentynie. Kwotę zysku zastosowaną do skonstruowania wartości normalnej określono zatem zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego na podstawie uzasadnionego poziomu zysku, jaki mógłby osiągnąć młody i innowacyjny kapitałochłonny przemysł tego rodzaju w normalnych warunkach konkurencji na wolnym i otwartym rynku, czyli 15 % obrotu.
- (43) W kilku oświadczeniach złożonych w ramach przedmiotowego przeglądu EBB stwierdziła, że sprawozdania nie uniemożliwiają Komisji korygowania kosztów surowców przy konstruowaniu wartości normalnej, o ile jest to odpowiednio uzasadnione. Ponadto EBB stwierdziła, że biorąc pod uwagę ogromny wpływ systemu zróżnicowanego podatku wywozowego na rynku unijnym oraz różne możliwości prawne przewidziane w tych sprawozdaniach jako podstawa tego rodzaju korekty, środki przeciwko Argentynie należy utrzymać na ich obecnym poziomie, lecz oprzeć na innym uzasadnieniu.
- (44) EBB odniosła się w szczególności do stwierdzenia zawartego w sprawozdaniu Organu Apelacyjnego, że „ustalenie przez organy UE, że ceny krajowe nasion soi w Argentynie były niższe od cen międzynarodowych z uwagi na argentyński system podatków wywozowych samo w sobie nie było wystarczającą podstawą do stwierdzenia, iż dokumentacja księgowa producentów nie odzwierciedlała właściwie kosztów nasion soi” (pkt 6.55 sprawozdania Organu Apelacyjnego), oraz stwierdziła, że w sprawozdaniach WTO zachowano możliwość nieuwzględnienia kosztów surowców i skorygowania ich, jeśli koszty takie zostaną uznane za niewiarygodne.
- (45) Według EBB system zróżnicowanego podatku wywozowego zakłóca rynek surowców na tyle, że normalne warunki podaży i popytu nie są już czynnikami decydującymi o transakcji, oraz faktycznie powoduje przeniesienie wartości z producentów surowców na producentów biodiesla w sposób nieuzasadniony rynkowo. EBB uważa, że ta sytuacja jest zbliżona do transakcji niebędących transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub do „innych praktyk”, które mogą wpływać na wiarygodność kosztów w dokumentacjach księgowych producenta eksportującego oraz które uzasadniają nieuwzględnienie tego rodzaju kosztów, chociaż zostały one faktycznie poniesione.
- (46) Swoje twierdzenie, że system zróżnicowanego podatku wywozowego zakłóca rynek surowców, EBB opiera w szczególności na analizie przedstawionej przez własnych ekspertów oraz na zleconym przez nich badaniu zatytułowanym „Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products” („Pomiar zakłóceń kosztów biodiesla w Argentynie spowodowanych systemem zróżnicowanego podatku wywozowego od produktów z soi”, badanie Heffley’a); zarówno analiza, jak i badanie rzekomo wykazują, że system zróżnicowanego podatku wywozowego w sposób sztuczny i znaczący obniża ceny krajowe surowców, o których mowa, i że tym samym nie są one wiarygodne.
- (47) W badaniu Heffley’a zgromadzono dane z lat 2010–2016 dotyczące kosztu produkcji biodiesla w Argentynie i Stanach Zjednoczonych. Przedstawiono w nim również szczegółową analizę rynku w okresie od października 2011 r. do września 2012 r. Stwierdzono w nim również, że koszt produkcji biodiesla z nasion soi w Argentynie był niższy od kosztu produkcji tego produktu w Stanach Zjednoczonych. Zgodnie z badaniem różnica ta, wynosząca 27 %, była „spowodowana wyłącznie stosowaniem systemu zróżnicowanego podatku wywozowego”.
- (48) W badaniu porównano także cenę eksportową biodiesla z nasion soi z Argentyny (bez określenia przeznaczenia) ze średnią ceną rynkową biodiesla z nasion soi w Stanach Zjednoczonych. Średnia cena eksportowa w Argentynie wynosiła 875 USD/MT i była niższa od ceny na rynku krajowym w Stanach Zjednoczonych wynoszącej 1 198 USD/MT. Stanowiłoby to silną zachętę do przywozu biodiesla z Argentyny. W badaniu sformułowano wniosek, że takie zakłócenie jest „bezpośrednim rezultatem” stosowania systemu zróżnicowanego podatku wywozowego.
- (49) EBB ponadto podkreśliła, że korekta tego rodzaju zakłóceń byłaby wyraźnie zgodna z logiką procesu antydumpingowego. EBB stwierdziła, że tego rodzaju zakłócenia powinno się korygować poprzez odpowiednie dostosowanie kosztów, w szczególności do kosztów surowców, tak aby znajdowały się one na poziomie, na którym zostałyby poniesione w warunkach wolnych od zakłóceń. W ten sposób Komisja rzekomo mogłaby ponownie ustalić faktyczne koszty na rynku eksportowym dla produkcji i sprzedaży przedmiotowego produktu w normalnych warunkach rynkowych.
- (50) Kilku producentów biodiesla podważyło sugestię EBB, że Komisja powinna pominąć zaksięgowane koszty surowców ze względu na to, że zgodnie z systemem zróżnicowanego podatku wywozowego koszty te są niewiarygodne. Przypomnieli oni, że zespół orzekający i Organ Apelacyjny odrzuciły w szczególności argument, że system zróżnicowanego podatku wywozowego sam w sobie mógłby stanowić podstawę do nieuwzględnienia zaksięgowanych kosztów oraz że niezależnie od okoliczności organ prowadzący dochodzenie nie może odrzucić zaksięgowanych kosztów, jeśli odzwierciedlają one dokładnie i wiernie koszty faktycznie poniesione.

- (51) Komisja przyznała, że Organ Apelacyjny nie wykluczył jako takiej możliwości, że organ prowadzący dochodzenie mógłby – w konkretnych okolicznościach – odejść od zaksięgowanych kosztów, gdyby dochodzenie wykazało, że koszty te zostały na przykład zawyżone lub zaniżone, lub pozwoliło ustalić, czy transakcje niebędące transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub inne praktyki wpłynęły na wiarygodność wykazanych kosztów (pkt 6.41 sprawozdania Organu Apelacyjnego).
- (52) Jednak Organ Apelacyjny stwierdził również, że argentyński system podatku wywozowego nie był sam w sobie wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że dokumentacja księgowa producentów nie odzwierciedla właściwie kosztów surowców związanych z produkcją i sprzedażą biodiesla, lub do nieuwzględnienia odpowiednich kosztów w tej dokumentacji przy określaniu wartości normalnej biodiesla (pkt 6.55 sprawozdania Organu Apelacyjnego).
- (53) Argumenty EBB opierają się na założeniu, że rzekomo zakłócający wpływ systemu zróżnicowanego podatku wywozowego sprawiłby, że koszty surowców, o których mowa, byłyby niewiarygodne i tym samym nie powinny być uwzględniane. EBB utrzymuje, że ceny krajowe nasion soi w Argentynie były niższe od cen międzynarodowych ze względu na stosowany w Argentynie system podatku wywozowego. Jednak przyjęcie tego argumentu byłoby równoznaczne z przyznaniem, wbrew ustaleniom Organu Apelacyjnego, że system zróżnicowanego podatku wywozowego sam w sobie spowodował, że kosztów faktycznie poniesionych i wykazanych w dokumentacji nie powinno się uwzględniać, tylko dlatego, że były one niższe od cen międzynarodowych. W tym kontekście Komisja przypomina również, że wyniki pierwotnego dochodzenia potwierdziły, że faktycznie poniesione koszty surowców zostały odzwierciedlone w dokumentacji księgowej przedsiębiorstw w sposób odpowiedni i wierny.
- (54) Dlatego też Komisja odrzuciła wniosek EBB, ponieważ przyjęcie go nie byłoby zgodne z ustaleniami wynikającymi ze sprawozdań.
- (55) W związku z tym, aby zapewnić zgodność środków ze sprawozdaniami i zasadami WTO, Komisja uznała, że konstruowanie wartości normalnej musi odbywać się na podstawie faktycznie poniesionych kosztów, odzwierciedlonych w dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa.
- (56) Po ujawnieniu ustaleń EBB powtórzyła, że orzeczenie WTO pozwoliło Komisji na zastosowanie korekty kosztów w niniejszej sprawie. EBB stwierdziła, że Komisja błędnie zinterpretowała orzeczenie WTO oraz argument EBB.
- (57) EBB jest zdania, że Komisja zignorowała stwierdzenie zawarte w sprawozdaniach, mówiące iż „ceny krajowe nasion soi w Argentynie były niższe od cen międzynarodowych ze względu na stosowany w Argentynie system podatku wywozowego”. EBB stwierdziła, że w orzeczeniu nie ustalono, jak utrzymuje Komisja, że zakłócające handel skutki systemu zróżnicowanego podatku wywozowego same w sobie nie byłyby wystarczające do dokonania korekty kosztów.
- (58) EBB ponadto powtórzyła i podkreśliła to, że fakt, iż ceny na rynku krajowym były niewiarygodne z powodu stosowania systemu zróżnicowanego podatku wywozowego stanowił wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że dokumentacja księgowa producentów nie odzwierciedlała właściwie kosztów nasion soi związanych z produkcją i sprzedażą biodiesla. Brak wiarygodności cen krajowych umożliwił nieuwzględnienie zaksięgowanych kosztów; EBB dostarczyła Komisji wszystkie informacje niezbędne do dokonania korekty kosztów.
- (59) EBB podkreśliła, że zespół orzekający i Organ Apelacyjny stwierdziły, iż organy prowadzące dochodzenie były uprawnione do zbadania wiarygodności kosztów zaksięgowanych w dokumentacji producentów/eksporterów, w szczególności zaś zbadania, czy wszystkie poniesione koszty zostały uwzględnione; czy poniesione koszty zostały zawyżone lub zaniżone; oraz czy transakcje niebędące transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub inne praktyki wpłynęły na wiarygodność wykazanych kosztów. Według EBB wpływ systemu zróżnicowanego podatku wywozowego był podobny do wpływu transakcji niebędących transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub do innych praktyk, które mogłyby naruszyć „wiarygodność wykazanych kosztów”⁽¹⁾.
- (60) Komisja ponownie oceniła ten argument również w świetle przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w dniu 20 lipca 2017 r. Komisja przedstawiła w motywach 51 do 55, że rzeczywiste koszty poniesione na surowce były należycie i wiernie odzwierciedlone w dokumentacji księgowej argentyńskich przedsiębiorstw oraz że poprzednia korekta kosztów została uznana za niezgodną ze zobowiązaniami UE w ramach WTO.

⁽¹⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, UE – Biodiesel, pkt 7.242, przypis 400; Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, UE – Biodiesel, pkt 6.41.

- (61) Komisja nie podziela interpretacji ustaleń zespołu orzekającego i Organu Apelacyjnego dokonanej przez EBB. Na przykład przypis 400 sprawozdania zespołu orzekającego jest bardziej złożony, niż sugeruje to EBB w swoim oświadczeniu. Zespół orzekający uznał, że „analiza dokumentacji księgowej wynikająca z terminu »odzwierciedla właściwie« w art. 2.2.1.1 nie obejmuje badania »właściwości« samych wykazanych kosztów, jeżeli koszty faktyczne zaksięgowane w dokumentacji producenta lub eksportera uznaje się, w dopuszczalnych granicach, za dokładne i wierne”.
- (62) Jednakże, twierdząc, że wpływ systemu zróżnicowanego podatku wywozowego był podobny do wpływu transakcji niebędących transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub do innych praktyk, EBB wskazała dokładnie w kierunku takiej analizy właściwości przedmiotowych wykazanych kosztów.
- (63) Ponadto skutki stosowania systemu zróżnicowanego podatku wywozowego nie były (i) podobne ani do transakcji niebędących transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych, (ii) ani do „innych praktyk”, które mogłyby wpłynąć na wiarygodność kosztów w dokumentacji księgowej producenta eksportującego. Niezależnie od dokładnego zakresu tych pojęć zespół orzekający i Organ Apelacyjny wyraźnie odrzuciły podstawowy argument Komisji, zgodnie z którym zakłócenie cen spowodowane argentyńskim systemem zróżnicowanego podatku wywozowego stanowiło samo w sobie wystarczającą podstawę do nieuwzględnienia kosztów w dokumentacji księgowej producenta eksportującego ⁽¹⁾.
- (64) W następstwie ujawnienia zweryfikowanych ustaleń EBB podtrzymała swoje stanowisko, zgodnie z którym Komisja dokonała błędnej wykładni stwierdzenia Organu Apelacyjnego zawartego w pkt 6.55 jego sprawozdania oraz nie wykorzystała możliwości przewidzianej w pkt 6.41 tego samego sprawozdania w celu zbadania wiarygodności zaksięgowanych kosztów surowców i nieuwzględnienia takich kosztów w przypadku uznania ich za niewiarygodne, oraz dostarczyła dodatkowych argumentów na poparcie swojego stanowiska.
- (65) W odniesieniu do pierwszego argumentu EBB wskazała, że stwierdzenie Organu Apelacyjnego w pkt 6.55 – „... ustalenie organów UE, że ceny nasion soi w Argentynie były niższe od cen międzynarodowych ze względu na argentyński system podatku wywozowego nie było samo w sobie wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że dokumentacje księgowe producentów nie odzwierciedlały wiarygodnie kosztów nasion soi związanych z produkcją i sprzedażą biodiesla, lub do nieuwzględnienia tych kosztów przy konstruowaniu wartości normalnej biodiesla” – nie jest oceną prawną dokonaną przez Organ Apelacyjny, jak utrzymuje Komisja, ale jedynie przytoczeniem wniosków Komisji z rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. EBB wskazała ponadto, że sformułowanie „nie było samo w sobie wystarczającą podstawą” oznacza, że argentyński system podatku wywozowego mógł stanowić wystarczającą podstawę do nieuwzględnienia kosztów, ale Komisja zaniechała przeprowadzenia koniecznych analiz. Wreszcie podczas interpretacji pkt 6.55 Komisja nie uwzględniła również faktu, że Organ Apelacyjny WTO uznał za konieczne odnieść się także do dalszej kwestii dotyczącej poziomu referencyjnego. Nie byłoby to konieczne, gdyby Organ Apelacyjny kategorycznie wykluczył, że argentyński system podatku wywozowego mógł stanowić podstawę korekty kosztów.
- (66) Komisja nie zgadza się z interpretacją zaproponowaną przez EBB.
- (67) Po pierwsze, stwierdzenie Organu Apelacyjnego w pkt 6.55, o którym mowa powyżej, nie jest zwykłym cytatem wniosków wyciągniętych przez Komisję. Wręcz przeciwnie, stanowi ono integralną część wykładni art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego dokonanej przez Organ Apelacyjny w pkt 6.56. Organ Apelacyjny wyraźnie zgodził się z zespołem orzekającym, że przepis ten nie stanowił wystarczającej podstawy dla wniosku Komisji, aby odrzucić zaksięgowane koszty producentów biodiesla z Argentyny, ponieważ krajowe ceny nasion soi w Argentynie były niższe od cen międzynarodowych ze względu na argentyński system podatku wywozowego. Organ Apelacyjny powtórzył to ustalenie normatywne w dosłownym brzmieniu w kolejnym pkt 6.56 zatytułowanym „Wnioski”.
- (68) Po drugie, sformułowanie „nie było samo w sobie wystarczającą podstawą” oznacza, zdaniem Komisji, że samo istnienie systemu podatku wywozowego nie było wystarczające, aby uzasadniać korektę kosztów, którą zastosowano w pierwotnym dochodzeniu. Organ wyraźnie wskazałby, jeżeli jego zdaniem (jak twierdziła EBB) głównym powodem niezgodności środków UE z postanowieniami WTO byłoby niewystarczające uzasadnienie przedstawione przez Komisję w rozporządzeniu pierwotnym. Tymczasem żadne takie stwierdzenie nie zostało wyrażone ani przez Organ Apelacyjny, ani przez zespół orzekający. Przeciwnie, sformułowanie „samo w sobie” było używane w taki sposób, aby było jasne, że funkcjonowanie systemu podatku wywozowego w Argentynie nie może „jako takie” spowodować korekty kosztów na podstawie art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego, niezależnie od tego, jak należycie uzasadniony lub udokumentowany jest zakłócający wpływ tego systemu.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, UE – Biodiesel, pkt 6.54–6.55, Sprawozdanie zespołu orzekającego, UE – Biodiesel, pkt 7.248–7.249.

- (69) Po trzecie, Komisja nie zgodziła się z wnioskami wyciągniętymi przez EBB, że fakt, iż Organ Apelacyjny odniósł się do argumentu dotyczącego poziomów referencyjnych w pkt 6.58–6.83 wskazuje, że system podatku wywozowego w Argentynie mógł w istocie stanowić wystarczającą podstawę do odrzucenia zaksięgowanych kosztów surowców. Jak można wywnioskować z tytułu poprzedzającego pkt 6.58, Organ Apelacyjny odniósł się do innego argumentu Argentyny na podstawie art. 2.2 Porozumienia antydumpingowego.
- (70) Następnie Komisja odniosła się do drugiego argumentu EBB, a mianowicie, że pkt 6.41 sprawozdania Organu Apelacyjnego zawierał wyraźny sygnał, iż koszty zaksięgowane w dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa mogą zostać odrzucone, jeżeli są one oparte na praktykach, które wpływają na wiarygodność wykazanych kosztów. EBB odniosła się także do faktu, że chociaż zespół orzekający przedstawił ten tok rozumowania tylko w przypisie, Organ Apelacyjny uznał za konieczne, by włączyć go do treści sprawozdania. Zdaniem EBB oznaczałoby to, że Organ Apelacyjny chciał położyć kres zbyt restrykcyjnej interpretacji art. 2.2.1.1 Porozumienia antydumpingowego oraz dać jasny sygnał, że korekta kosztów pozostaje możliwa w tym kontekście.
- (71) W pkt 6.41 Organ Apelacyjny odniósł się do argumentu UE, zgodnie z którym sprawozdanie zespołu orzekającego wydawało się wskazywać na to, że organ prowadzący dochodzenie musiałby przyjąć jakiegokolwiek koszty wykazane w dokumentacji księgowej przedsiębiorstwa, o ile prawidłowo odzwierciedlałyby one faktycznie poniesione koszty „niezależnie od tego, jak bardzo nieuzasadnione byłyby te koszty w porównaniu ze wskaźnikiem lub poziomem referencyjnym odpowiadającym normalnym warunkom rynkowym”. Odrzucił on taką interpretację i przypomniał, że zespół orzekający przyjął, iż organ prowadzący dochodzenie może zbadać wiarygodność i dokładność danych zaksięgowanych w dokumentacji księgowej producentów. Organ prowadzący dochodzenie może decydować o tym, „czy wszystkie poniesione koszty są uwzględnione”; czy poniesione koszty zostały zawyżone lub zaniżone; oraz czy transakcje niebędące transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub inne praktyki wpływają na wiarygodność wykazanych kosztów.
- (72) Komisja zgodziła się z EBB, że Organ Apelacyjny podtrzymał orzeczenie zespołu orzekającego, iż zaksięgowane koszty mogły być odrzucone, jeżeli organ prowadzący dochodzenie stwierdził istnienie transakcji niebędących transakcjami zawartymi na warunkach rynkowych lub innych praktyk, które mogą wpływać na wiarygodność tych kosztów. Stwierdziła ona również, iż normalne jest, że Organ Apelacyjny odniósł się do argumentu w treści orzeczenia, nie zaś w przypisie, jak zrobił to zespół orzekający. Jednakże ani zespół orzekający, ani Organ Apelacyjny nie przedstawił żadnych ustaleń ani sugestii, że system podatku wywozowego w Argentynie może wchodzić w zakres tego wyjątku związanego z praktyką mającą wpływ na wiarygodność. Jeżeli zespół orzekający lub Organ Apelacyjny uznałby, że argentyński system podatku wywozowego można zakwalifikować jako praktykę mającą wpływ na wiarygodność, wyraźnie zaznaczyliby tę kwestię i powstrzymali się od ustalania niezgodności środków UE z postanowieniami WTO.
- (73) W związku z tym Komisja podtrzymała swoją interpretację sprawozdań, zgodnie z którą UE nie mogła odrzucić kosztów rzeczywiście poniesionych i należycie zaksięgowanych przy konstruowaniu wartości normalnej biodiesla w Argentynie z powodu zakłóceń wynikających z samego istnienia systemu podatku wywozowego w Argentynie.
- (74) W każdym razie Komisja następnie odniosła się do wskazań przedstawionych przez EBB, a także poruszonych po ujawnieniu ustaleń przez FEDIOL – dostawcę współpracującego z przemysłem biodiesla w Unii – zgodnie z którymi Komisja powinna rozważyć alternatywne dowody dotyczące korekty kosztów w celu zrównoważenia zakłócającego wpływu systemu zróżnicowanego podatku wywozowego na koszty produkcji biodiesla w Argentynie. W tym względzie zauważyła, że gromadzenie alternatywnych dowodów dotyczących korekty kosztów w celu zrównoważenia zakłócającego wpływu systemu zróżnicowanego podatku wywozowego nie było celem obecnego dochodzenia przeglądowego.

W każdym razie Komisja podkreśliła, że dowodów zawartych w badaniu Heffley'a nie można uznać za wystarczającą i odpowiednio solidną podstawę do ponownej korekty kosztów z następujących powodów.

- (75) Po pierwsze, okres objęty dochodzeniem obejmował okres od lipca 2011 r. do czerwca 2012 r., podczas gdy szczegółowa analiza w badaniu Heffley'a dotyczy okresu od października 2011 r. do września 2012 r. W związku z tym okresy badane pokrywają się jedynie częściowo, co sprawia, że istnieją wątpliwości co do tego, czy wyniki tego badania można odnieść do dochodzenia bez ich dostosowania. Komisja nie była w stanie zaradzić tej rozbieżności bez danych za okres od lipca 2011 r. do września 2011 r.
- (76) Po drugie, w badaniu oszacowano koszt produkcji w Stanach Zjednoczonych na podstawie ceny nasion soi na rynku amerykańskim. Niniejsza metoda ekonomiczna opiera się na założeniach, nie podając jednak wiarygodnych danych na temat faktycznych kosztów produkcji biodiesla w Stanach Zjednoczonych. Nawet jeśli można by było polegać wyłącznie na założeniach, koncepcja że koszt wytworzenia biodiesla z surowego oleju sojowego byłby identyczny w Stanach Zjednoczonych i w Argentynie nie jest uzasadniona. Po trzecie, zastosowanie „średniej” ceny wywozu z Argentyny pomija fakt, że ceny eksportowe stosowane w wywozie do Unii mogą być w rzeczywistości wyższe niż średnia cena. Istotnie, w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym

cena eksportowa wywozu biodiesla z Argentyny do UE utrzymywała się na poziomie 967 EUR/MT, równym 1 294 USD/MT, przy kursie wymiany wówczas obowiązującym, zgodnie z zapisem w dokumentacji. W badaniu użyto jednak dla tego okresu średniej ceny eksportowej na poziomie 1 071 USD/MT. Powyższe wskazuje, że rzekoma korzyść ze stosowania systemu zróżnicowanego podatku wywozowego nie mogła wynikać bezpośrednio z cen eksportowych do Unii.

- (77) Po czwarte, w badaniu zakłada się po prostu, bez stosownych dowodów potwierdzających, że (niski) koszt produkcji na argentyńskim rynku krajowym w okresie badanym był spowodowany wyłącznie stosowaniem systemu zróżnicowanego podatku wywozowego. W badaniu rzeczywiście nie uwzględnia się innych czynników przewagi komparatywnej, które mogłyby spowodować, iż produkcja biodiesla w Argentynie okazałaby się tańsza niż w Stanach Zjednoczonych.
- (78) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nie była w stanie dokładnie zastąpić zaksięgowanych w dokumentacji argentyńskich producentów biodiesla kosztów poziomem referencyjnym zaproponowanym w badaniu Heffley'a.
- (79) W następstwie ujawnienia zweryfikowanych ustaleń EBB wyjaśniła, że celem badania było jedynie wykazanie, w jaki sposób Komisja, przykładowo, mogłaby ocenić i zmierzyć rozmiar zakłóceń (braku wiarygodności) spowodowanych przez system podatku wywozowego w Argentynie, a nie zastąpienie przeprowadzonej przez Komisję analizy opartej na jej własnych zweryfikowanych danych zgromadzonych podczas pierwotnego dochodzenia.
- (80) EBB przedłożyła również zweryfikowane badanie z danymi referencyjnymi w pełni odpowiadającymi okresowi objętemu pierwotnym dochodzeniem, w którym to badaniu wykazano bardzo podobne wyniki, tj. zakłócenia cen krajowych nasion soi na poziomie około 27 %. EBB zakwestionowała następnie interpretację Komisji, zgodnie z którą badanie oparto na kosztach produkcji w USA. W badaniu oparto się bowiem na szacowanym koszcie produkcji biodiesla w Argentynie. Ponadto krytyka badania wyrażona przez Komisję i zarzucająca, że badanie opiera się na średniej cenie eksportowej jest nieuzasadniona, ponieważ cena ta, sama w sobie, nie ma znaczenia dla obliczenia zakłóceń kosztów produkcji biodiesla w Argentynie, które spowodowane zostały przez system podatku wywozowego. EBB podkreśla wreszcie, że jakakolwiek domniemana przewaga komparatywna nie wyjaśnia różnicy w cenie wynoszącej około 30 %, a w przypadku braku dowodów wskazujących na sytuację przeciwną, jedynym sensownym wytłumaczeniem dla tego rodzaju różnicy jest system podatku wywozowego w Argentynie.
- (81) Komisja przeanalizowała wyjaśnienia przedstawione przez EBB. Uznała, że zweryfikowane badanie wykazało zakłócenia związane z krajowymi cenami nasion soi w okresie objętym dochodzeniem na poziomie około 27 %. Jednakże pozostałe trzy punkty nie przekonały Komisji.
- (82) Jak przyznała sama EBB, szacunkowe koszty przetwarzania dla producenta w Argentynie oparto na trzech analizach: analizie opartej na średnich kosztach i cenach z ostatnich sześciu lat dla USA i Argentyny; analizie opartej na tych samych danych z jednego roku dla USA i Argentyny; oraz analizie opartej na danych z jednego roku dla Argentyny, z uwzględnieniem argentyńskiej ceny eksportowej jako wskaźnika ceny na rynku światowym. Sytuacja w USA odzwierciedlała pozapaństwowy poziom referencyjny, który służył do ustalenia kosztów w Argentynie w sytuacji braku zakłóceń spowodowanych podatkiem wywozowym.
- (83) Nie było ponadto zasadnego powodu, by nie brać pod uwagę argentyńskich cen eksportowych do Europy przy ustalaniu ewentualnej przewagi argentyńskich producentów biodiesla wynikającej z systemu zróżnicowanego podatku wywozowego.
- (84) Co więcej, Komisja nigdy nie zakwestionowała, że system zróżnicowanego podatku wywozowego sztucznie obniżył koszty produkcji ponoszone przez argentyńskich producentów biodiesla, lecz jedynie założyła, że system zróżnicowanego podatku wywozowego był *jedyną* przyczyną tak ogromnego zysku wynoszącego około 30 %.

5.3. Ponownie obliczone marginesy dumpingu

- (85) Po ujawnieniu ustaleń kilku producentów eksportujących z Argentyny przedstawiło uwagi w odniesieniu do danego przedsiębiorstwa dotyczące domniemanych błędów w obliczeniach dumpingu. W stosownych przypadkach Komisja odpowiednio poprawiła wspomniane błędy i zweryfikowała marginesy dumpingu oraz należności celne.

- (86) Skorygowane stawki celne w odniesieniu do wszystkich eksporterów z Argentyny w świetle ustaleń i zaleceń przedstawionych w sprawozdaniach WTO, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Argentyna	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	6,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,1 %

6. ZWERYFIKOWANE USTALENIA DOTYCZĄCE SZKODY NA PODSTAWIE SPRAWOZDAŃ

- (87) W sprawozdaniach stwierdzono między innymi, że UE działała w sposób niezgodny z art. 3.1 i art. 3.4 Porozumienia antydumpingowego przy badaniu wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na dany przemysł krajowy w zakresie, w jakim odnosi się on do mocy produkcyjnych i ich wykorzystania. Sprawozdania nie unieważniły jednak wniosku, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie badanym.
- (88) Zespół orzekający stwierdził, że władze UE działały w sposób niezgodny z art. 3.1 i art. 3.4 Porozumienia antydumpingowego, akceptując skorygowane dane przekazane przez przemysł unijny na późnym etapie dochodzenia bez potwierdzenia ich dokładności i wiarygodności (pkt 7.395 sprawozdania zespołu orzekającego). Skorygowane dane dotyczyły „niedostępnych mocy produkcyjnych”. Jednocześnie zespół orzekający stwierdził, że skorygowane dane nie odegrały istotnej roli we wniosku organów UE przedstawionym w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych na temat nadwyżki mocy produkcyjnych jako „innego czynnika” powodującego szkodę (potwierdzone w pkt 6.174 sprawozdania Organu Apelacyjnego).
- (89) Niektórzy producenci eksportujący i CARBIO, argentyńskie stowarzyszenie eksporterów biodiesła, zasugerowali, że pojęcie „niedostępnych mocy produkcyjnych”, zdefiniowane w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych, raczej nie miało znaczenia w odniesieniu do tej branży. Moce produkcyjne albo istniały, albo nie istniały.
- (90) Według importera Gunvor i CARBIO przyczyną szkody w przemyśle krajowym jest strukturalna nadwyżka mocy produkcyjnych w przemyśle, wynikająca z nieuzasadnionego wzrostu mocy produkcyjnych pomimo niskiego poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych, a nie sam poziom wykorzystania mocy produkcyjnych.
- (91) CARBIO oraz argentyńscy i indonezyjscy producenci eksportujący stwierdzili ponadto, że Komisja była zobowiązana do ponownej oceny mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych na podstawie „konkretnych dowodów”. Ocena Komisji powinna być „obiektywną oceną” tych czynników.
- (92) Komisja odniosła się do tych kwestii w pkt 6.1–6.4 poniżej.

6.1. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja

- (93) Komisja przesłała do EBB kwestionariusz z prośbą o udzielenie wyjaśnień dotyczących tego (i) jaka metoda została zastosowana do obliczenia zarówno mocy produkcyjnych, jak i wykorzystania mocy produkcyjnych w przemyśle unijnym w okresie badanym; oraz (ii) dlaczego w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem dane te zostały zmienione i na jakiej podstawie określono nowe dane liczbowe.
- (94) Komisja zwróciła się do EBB również o wyjaśnienie tego, jak rozumie pojęcie „niedostępnych mocy produkcyjnych”; dlaczego jej zdaniem niedostępne moce produkcyjne należało wyłączyć z łącznych mocy produkcyjnych przemysłu unijnego w okresie badanym oraz w jaki sposób obliczono niedostępne moce produkcyjne dla podmiotów niebędących członkami EBB.

- (95) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, przeanalizowała je i następnie przeprowadziła wizytę weryfikacyjną w siedzibie EBB w dniu 26 kwietnia 2017 r. Na prośbę Komisji EBB przygotowała na wizytę weryfikacyjną wszystkie dokumenty uzupełniające oraz arkusze, z których korzystano przy formułowaniu odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, a w szczególności te powiązane z informacjami dostarczonymi razem z dokumentacją dotyczącą zarządzania i dokumentacją księgową do celów weryfikacji przeprowadzanej przez Komisję na miejscu.
- (96) Komisja zweryfikowała dokumenty uzupełniające, poddała kontroli krzyżowej dane zgłoszone dla okresu badanego u ich źródła oraz mogła porównać informacje przedstawione w dokumentacji dotyczącej zarządzania i dokumentacji księgowej ze zmienionymi danymi dotyczącymi mocy produkcyjnych i wykorzystania mocy produkcyjnych przedstawionymi w pierwotnym dochodzeniu obejmującym okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem. Dokumenty te zawierają poufne dane przedsiębiorstw i dlatego nie mogą zostać ujawnione.
- (97) Gunvor i CARBIO przekazali opinię, że kwestionariusz Komisji skierowany do EBB był niewystarczający, aby spełnić wymagania określone w art. 3.1 i 3.4 Porozumienia antydumpingowego. EBB musiała wyjaśnić, w jaki sposób zmienione dane zostały poparte źródłami publicznymi, a Komisja nie powinna po prostu akceptować informacji dostarczonych przez EBB.
- (98) Oprócz tego Gunvor i CARBIO stwierdzili, że odpowiedzi udzielone w kwestionariuszu zostały znacznie zrehabilitowane i dlatego zainteresowane strony nie mogły zrozumieć, w jaki sposób dane zostały zebrane, ocenione i zweryfikowane z innymi źródłami, i w związku z tym nie potrafiły ocenić, czy powinny uznać istotne informacje dostarczone przez EBB za wiarygodne.
- (99) Obie strony dostarczyły zebrane przez Eurostat dane dotyczące produkcji, mocy produkcyjnych i zużycia biodiesla w UE oraz zauważyły podobieństwo pomiędzy tymi danymi a danymi opublikowanymi w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, które EBB zebrała i przekazała Komisji. Uznały one, że Komisja powinna była skorzystać z danych Eurostatu, a nie z danych EBB skorygowanych o niedostępne moce produkcyjne.
- (100) Ponadto stwierdziły, że definicja niedostępnych mocy produkcyjnych przedstawiona przez EBB była zbyt mało precyzyjna oraz że sugestia ograniczenia mocy produkcyjnych poprzez wyłączenie „niedostępnych mocy produkcyjnych” pojawiła się dopiero po publikacji rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, kiedy stało się jasne, że dane liczbowe przytoczone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych utrudniałyby racjonalne ustalenie związku przyczynowego między domniemanym przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą rzekomo poniesioną przez przemysł unijny.
- (101) Komisja odrzuciła te argumenty, jak wyjaśniono w pkt 6.2–6.4 poniżej. Komisja dokładnie oceniła odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz zweryfikowała dane w trakcie wizyty weryfikacyjnej w siedzibie EBB i stwierdziła, że dostarczone i skorygowane dane były dokładne i wiarygodne oraz że nie było potrzeby zmieniania skorygowanych danych liczbowych wykorzystywanych do celów rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych (zob. również motywy 53–58).
- (102) Ponadto Komisja zauważyła, że dane zebrane przez EBB są zgodne z danymi Eurostatu i w związku z tym dane Eurostatu stanowią niezależne potwierdzenie dokładności i wiarygodności danych EBB. Jednak biorąc pod uwagę fakt, że dane Eurostatu zostały opublikowane dopiero w 2014 r., nie można było użyć ich w ramach pierwotnego dochodzenia.
- (103) W związku z tym skorygowane dane wykorzystane w rozporządzeniu w sprawie ceł ostatecznych (motyw 131) (zob. tabela poniżej) były prawidłowe i zostały potwierdzone po wizycie weryfikacyjnej.

	2009	2010	2011	OD
Moce produkcyjne (w tonach)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	99	85	87
Wielkość produkcji (w tonach)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	107	98	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	46 %	50 %	53 %	55 %
Wskaźnik za 2009 r. = 100	100	109	115	120

6.2. Całkowita produkcja UE: wyjaśnienia dotyczące stosowanego przez EBB procesu zbierania danych dotyczących produkcji

- (104) W marcu 2013 r., przed publikacją środków tymczasowych, EBB przedstawiła Komisji dane dotyczące produkcji dla przemysłu unijnego, odnoszące się zarówno do członków EBB, jak i do podmiotów niebędących członkami EBB.
- (105) Dane dotyczące produkcji podano w podziale na przedsiębiorstwa, lecz bez rozróżnienia na członków EBB i inne podmioty. Takie podejście oddolne zapewniło, że dane dotyczące produkcji przedstawiły dokładny obraz produkcji w UE.
- (106) Członkowie EBB dostarczają EBB dane dotyczące produkcji w cyklu kwartalnym na formularzu przesłanym przez EBB; następnie dane te są wzajemnie weryfikowane przy wykorzystaniu źródeł informacji o rynku. EBB kładzie szczególny nacisk na dane dotyczące produkcji, ponieważ są one wykorzystywane do ustalania wysokości składek członkowskich w EBB.
- (107) Dane dotyczące produkcji są zbierane od podmiotów niebędących członkami EBB poprzez bezpośredni kontakt z przedsiębiorstwami. Dostarczone dane są następnie poddawane kontroli krzyżowej przy wykorzystaniu innych źródeł informacji o rynku, w tym: stowarzyszeń krajowych, innych producentów i specjalistycznych publikacji.
- (108) Dlatego dane przedstawiane przez EBB są najlepszymi dostępnymi informacjami dotyczącymi produkcji unijnej, odnoszącymi się do członków EBB i podmiotów niebędących członkami EBB, ponieważ informacje te opierają się na spójnej metodzie dostarczania przez EBB danych dotyczących faktycznej produkcji dla poszczególnych przedsiębiorstw unijnych produkujących biodiesel.
- (109) EBB wykorzystała takie dane do ustalenia łącznej zdolności produkcyjnej UE, na podstawie której oparła swoje wnioski.

6.3. Całkowite moce produkcyjne UE: wyjaśnienia dotyczące stosowanego przez EBB procesu zbierania danych dotyczących mocy produkcyjnych

- (110) W marcu 2013 r., przed publikacją środków tymczasowych, EBB przedstawiła Komisji dane dotyczące mocy produkcyjnych dla przemysłu unijnego, odnoszące się zarówno do członków EBB, jak i do podmiotów niebędących członkami EBB.
- (111) Tak samo jak w przypadku danych dotyczących produkcji, dane te podano w podziale na przedsiębiorstwa, lecz bez rozróżnienia na członków EBB i inne podmioty.
- (112) Członkowie EBB dostarczają EBB dane dotyczące mocy produkcyjnych dwa razy w roku na formularzu przesłanym przez EBB; następnie dane te są poddawane kontroli krzyżowej przy wykorzystaniu źródeł informacji o rynku. Aby zapewnić spójność danych, EBB wymaga od swoich członków zgłaszania mocy produkcyjnych na podstawie 330 dni roboczych w roku dla poszczególnych zakładów, tak aby uwzględnić nieuniknioną konserwację zakładów.
- (113) Dane dotyczące mocy produkcyjnych są zbierane od podmiotów niebędących członkami EBB poprzez bezpośredni kontakt z przedsiębiorstwami i są następnie poddawane kontroli krzyżowej, tak samo jak dane dotyczące produkcji.
- (114) Ponieważ EBB wymaga przedstawienia jedynie przeglądu danych dotyczących mocy produkcyjnych w konkretnym dniu i pojęcie mocy produkcyjnych nie zawsze jest podobnie rozumiane przez wszystkie przedsiębiorstwa, przedstawiane przez EBB dane dotyczące mocy produkcyjnych powinno się uznawać za mniej precyzyjne od danych dotyczących produkcji.
- (115) Dlatego dane przedstawiane przez EBB są najlepszymi dostępnymi informacjami na temat mocy produkcyjnych w UE, odnoszącymi się do członków EBB i podmiotów niebędących członkami EBB, ponieważ informacje te opierają się na spójnej metodzie dostarczania przez EBB danych dotyczących faktycznych mocy produkcyjnych dla poszczególnych przedsiębiorstw unijnych produkujących biodiesel.

6.4. Wyjaśnienia dotyczące określania przez EBB „nieostępnych mocy produkcyjnych”

- (116) Po opublikowaniu rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych oraz zgodnie z informacjami przedstawionymi w rozporządzeniu w sprawie cel ostatecznych okazało się, że dane opublikowane w odniesieniu do mocy produkcyjnych nie przedstawiały prawidłowo rzeczywistej sytuacji panującej w przemyśle unijnym. Dlatego Komisja zwróciła się do EBB o wyjaśnienie jej danych dotyczących mocy produkcyjnych.
- (117) EBB przekazała Komisji zaktualizowane dane odnoszące się zarówno do członków EBB, jak i do podmiotów niebędących członkami EBB, w których to danych określone zostały niedostępne, tak zwane „zawieszone”, moce produkcyjne, które pierwotnie były zgłaszane w ramach całkowitych mocy produkcyjnych UE.

- (118) EBB określa niedostępne moce produkcyjne podczas obliczania wartości dotyczących produkcji i mocy produkcyjnych na podstawie danych dostarczonych przez poszczególne przedsiębiorstwa. Ze względu na charakter powyżej opisanego procesu gromadzenia danych należało zweryfikować dostarczone dane dotyczące podmiotów niebędących członkami EBB, aby zapewnić, że dane dotyczące mocy produkcyjnych jak najdokładniej odzwierciedlają rzeczywistość przemysłu unijnego.
- (119) Dane przekazane przez EBB pomiędzy rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych i rozporządzeniem w sprawie ceł ostatecznych były najlepszymi dostępnymi informacjami dotyczącymi mocy produkcyjnych w UE, odnoszącymi się do członków EBB i podmiotów niebędących członkami EBB, opartymi na spójnej metodzie dostarczania przez EBB danych dotyczących faktycznych mocy produkcyjnych dla poszczególnych przedsiębiorstw unijnych produkujących biodiesel.

6.5. Komentarze otrzymane po ujawnieniu ustaleń

- (120) Po ujawnieniu ustaleń Komisji dotyczących szkody kilka zainteresowanych stron przedstawiło uwagi na temat tych ustaleń.
- (121) Stowarzyszenie argentyńskich producentów biodiesla, CARBIO, ponownie wyraziło swoją opinię sformułowaną podczas dochodzenia przeglądowego, że w bieżącej analizie szkody i związku przyczynowego powinny zostać wykorzystane raczej aktualne dane Eurostatu na temat produkcji i mocy produkcyjnych biodiesla, a nie dane wykorzystane w pierwotnym dochodzeniu.
- (122) Komisja odrzuciła ten argument. Dane Eurostatu pokrywały się z pierwotnymi danymi EBB. Jednak EBB następnie skorygowała te dane w celu lepszego odzwierciedlenia niedostępnych mocy produkcyjnych w pierwotnym dochodzeniu. Jak stwierdzono powyżej w sekcji 6.4, Komisja zweryfikowała te aktualizacje w ramach obecnego dochodzenia przeglądowego. W związku z tym pierwotne dane Eurostatu nie dają najbardziej precyzyjnego obrazu produkcji i biodiesla, co zostało szczegółowo zweryfikowane i wykorzystane przez Komisję w niniejszym przypadku.
- (123) CARBIO stwierdziło również, że Komisja powinna dodatkowo określić „niedostępne moce produkcyjne”. Komisja przypomniała, że zdefiniowała niedostępne moce produkcyjne w motywach 131–132 rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych. Ponieważ w sprawozdaniach WTO nie podważono sposobu, w jaki Komisja definiuje pojęcie „niedostępne produkcyjne”, nie było podstaw do zmiany tej definicji do celów niniejszego przeglądu.

7. UJAWNIANIE INFORMACJI

- (124) Wszystkie strony poinformowano o ustaleniach Komisji oraz wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi.
- (125) Po ujawnieniu ustaleń producent eksportujący Molinos de la Plata poinformował Komisję, że dokonywał wywozu do Unii pod nazwą „Molinos Agro S.A.” a nie pod nazwą „Molinos Río de la Plata S.A.” i przedstawił na to dowody.
- (126) Komisja zbadała przedłożone dowody i doszła do wniosku, że zmiana nazwy została wystarczająco uzasadniona, w związku z czym przyjęła to zgłoszenie.
- (127) Po ujawnieniu informacji współpracujący indonezyjski eksporter Wilmar wniósł o przesłuchanie i uzyskał taką możliwość. Przedstawił argumenty odnoszące się do danego przedsiębiorstwa dotyczące obliczeń dumpingu i szkody, a w szczególności zwrócił się o obniżenie marży zysku.
- (128) Komisja odrzuciła te argumenty, ponieważ nie były one związane z wykonaniem sprawozdania WTO w sprawie Argentyny. Ponadto większość z nich jest obecnie rozpatrywana przed WTO w sporze wniesionym przez Indonezję.
- (129) W następstwie ujawnienia zweryfikowanych ustaleń Wilmar podkreślił, że jego argument dotyczący marży zysku służącej do skonstruowania wartości normalnej nie jest rozpatrywany przed WTO, lecz stanowi odrębną kwestię, a argument ten opiera się wyłącznie na przepisach podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Wobec powyższego, argument ten powinien zostać uwzględniony w niniejszym przeglądzie. Wilmar twierdził również, że utrzymanie środków nie leży w interesie Unii i w związku z tym powinno zostać zakończone.
- (130) Komisja przypomniała, że niniejszy przegląd został wszczęty w oparciu o rozporządzenie upoważniające WTO w celu wykonania ustaleń i zaleceń zespołu orzekającego i Organu Apelacyjnego w sporze *Unia Europejska – Środki antydumpingowe nałożone na biodiesel z Argentyny* (WT/DS473/15). Przegląd ten jest zatem ograniczony do kwestii wniesionych przed WTO oraz możliwych dalszych zmian technicznych lub innych zmian wynikających z tych kwestii. W związku z tym nie można przyjąć żadnego z argumentów Wilmar. Komisja przypomniała

ponadto, że podobny argument dotyczący marży zysku został przedłożony przez Wilmar już w pierwotnym dochodzeniu i w nim odrzucony (zob. motywy 43–46 rozporządzenia (UE) nr 1194/2013). Po ujawnieniu ustaleń współpracujący producent eksportujący z Argentyny COFCO Argentina S.A. (dawniej Noble Argentina S.A.) złożył wniosek, że przedsiębiorstwo to należy traktować jako „nowe” i uwzględnić w wykazie przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych jako „pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące”.

- (131) Komisja poinformowała przedsiębiorstwo, że powinno zastosować procedurę dla nowych producentów eksportujących, jak określono w art. 3 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych.
- (132) Po ujawnieniu ustaleń EBB złożyła wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron, ze uwagi na to, że stanowisko Komisji nie zostało ustalone w oparciu o obiektywne uzasadnienie prawne, lecz w oparciu o interes polityczny.
- (133) Na przesłuchaniu w dniu 20 lipca 2017 r. rzecznik praw stron nie uznał, że prawo do obrony EBB jako zainteresowanej strony zostało naruszone. Jednocześnie wezwał on Komisję, aby uzasadniła swoje stanowisko, dlaczego nie mogła uwzględnić cen nasion soi w Argentynie jako niewiarygodnych. Komisja uwzględniła tę kwestię w swojej ocenie uwag otrzymanych po ujawnieniu ustaleń, jak określono w motywach 60–63.

8. ŚRODKI OSTATECZNE

- (134) Na podstawie powyższej ponownej oceny Komisja uznała, że wyrządzający szkodę dumping stwierdzony w pierwotnym dochodzeniu zostaje potwierdzony.
- (135) W związku z tym środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu biodiesla pochodzącego z Argentyny i Indonezji, nałożone na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1194/2013, powinno się utrzymać z uwzględnieniem ponownie obliczonych zmienionych marginesów dumpingu dla Argentyny, jak określono powyżej.
- (136) Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do produktu objętego postępowaniem jest następująca:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawka cła antydumpingowego
Argentyna	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	8,1 %	25,7 %	8,1 %

- (137) Należy zatem odpowiednio zmienić art. 1 ust. 2 rozporządzenia w sprawie cel ostatecznych.

- (138) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 ⁽¹⁾ nie wydał opinii,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Tabela wskazująca stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem dla produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1194/2013 otrzymuje brzmienie:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka celna EUR/tonę netto	Dodatkowy kod TARIC
Argentyna	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	79,56	B999
Indonezja	PT Ciliandra Perkasa, Dżakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące: PT Cermerlang Energi Perkasa, Dżakarta	166,95	B790
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	178,85	B999

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 września 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący